

Gazeta si Fóie'a esse regulatu o data pe septemana, adeca: Martia. —

Pretinulu loru este pe 1 anu 10 f., pe diumetate anu 5 f. austr. inl-intrulu Monarchiei.

GAZETA

Pentru tieri straine 7 f. 35 cr. pe 1 sem., si 14 f. 70 cr. pe 1 an. Se prenumera la tóte postele c. r., cùm si la toti cunoscutii nostri DD' corespondinti. Pentru serie „petit“ se ceru 8 cr. val. austr.

TRANSILVANIAI.

Monarchi'a Austriaca.

Epistola deschisa catra Dn. Daniilu Dozsa, Redactorulu Jurnalului K. Közlöny.

Domnule meu! Din articolulu publicatu in Nr. 73 alu jurnalului D-vóstra si reprodustu in extrasu in Nr. 37 alu Gazetei, se pare ca scriitorulu aceluiași s'ar indoi despre sinceritatea cuvintelor mele adresate D-lui c. Dominicu Teleki in 28. Iuliu a. c. — Eu nu me miru de acésta ne'ncredere a D-vóstre, eara temeiurile 'mi suntu prea aprópe si prea firesci. Intr'o asemenea stare a lucrului se intielege de sine ca oricatu se vorbimu noi de limpede si respicatu, D-vóstra totu veti mai afla locu de indoiéla. — Eu disesemu contelui D. Teleki, cumca o buna cointielegere iutre barbati acestoru doue natiuni numai in o dieta comuna transilvana va fi cu putintia. Eu remanu si astadi pe langa opiniunea mea de atunci.

Cu tóte acestea pentru ca tacerea nóstra la susu citatulu D-vóstra articulu se nu o luati earasi in vreo parte sinistra, m'am determinatu a'ii respunde la dinsulu in termini pe catu se póte mai respicati, pe fatia, in audiulu prea charei nóstre patrii si — cu periculu de a mi se dice póte chiaru de catra unii compatrioti: Veritas odium parit. Intr'aceea pentru ca se nu prea óstenimuluareaminte a publicului, voiu recapitula numai pasagele mai cumpanitóre ale articolului Dv.

Dvóstra credeti cumca „Nationalulu“ — de altmintrea fórté moderatu in discusiunile sale, — intielegendu reu pe contii Mailat si Bar-koczi, pe Ivanka si cativa articuli din Wanderer, siar fi schimbatu dintr'odata tonulu celu prietenosu si ar fi incheietu, cumca natiunea magiara ar avea de scopu a suppassa pe celelalte nationalitati.

Nu este asia Domnule meu! Iritatiunea Nationalului si a tuturor jurnalului romanesci din vecinele Principate purcede cu totulu din alte isvóra. Sciti Domniloru, cumca connationalii D-vóstre locuitori in Paris au doua jurnale de acolo, ale caroru colóne stau in dispusetiunea dloru. Articuli ingrecati de ura si despretiu asupra romanilor transilvani publicati in acele doue jurnale, precum si necurmatele dispute intru care se afla romanii si magiari petrecatori in Paris si in alte cetati mari cu privintia la definitiunea nationalitatii s. c. l., care apoi strabatu si mai incóce, au fostu in stare de a invenina cateva condeie din Bucuresti.

Intru adeveru citindu ori cine productele publicitatii esite din condeie de magiari in jurnale straine cu referintia la romanii si alaturandule la cate aflamu totu despre noi in jurnalele magiare din patria, venimu in o ispita fórté grea de a crede, cumca natiunea magiara ar fi desbinata in doue partite aprigu demarcate; pentru ca altmintrea cum s'ar putea o asemenea diferentia in maniera si tractare! — Se mai adaosera la acestea cunoscutele intrige din vara trecuta, adica cea din Maramurasu cu subscriptionile, cea din Oradia eu At. Marie-nescu si una din Beiusiu. —

Din atata inca se póte cunoáce, cumca pentru astadata nu mai era nici de competintia „Gazetei“ a se amesteca la acele espectoratiuni iritate ale „Nationalului.“ —

De a facutu Gubernulu Moldovei ceva pentru nationalitatea un-guriloru (Csangó magyarok) locuitori in vreo 50 sate, nu voimu se aparamu nici pro nici contra; ceea ce scimu fórté bine este, cumca acei magiari fiindu romano-catolici, apoi nu se póte invinui gubernulu, déca loru li se trimitu din alte tieri parochi de alte nationalitati, si déca nu li se facu scóle comunale. Se stea in sa fatia cu noi unu singuru magiaru din Moldova si se invinue pe gubernu ca nu l'a priimitu la vreunu postu publicu indata ce a fostu calificatu de ajunsu; se'mi arate in legile acelei tieri déca sta undeva, oa ungrui ar fi nu-

mai tolerati in Moldova: tantum usque ad beneplacitum statuum et regnicolarum, precum sta despre romanii in legile Transilvaniei. Ci se scurtamu apologiele. Reu este in Moldova, mai reu nu se póte; cu tóte acestea e o minune din cele mai rare, ca drumurile Moldovei si ale Tieri romanesci suntu pururea batute de Secui, carii se stramuta necurmatu cu locuintia in Principate. Binevoiti in acésta privintia a trage date autentice dela tóte respectivele pasuri de vami. —

Regnum unius lingvae imbecille et fragile est. Regatulu cu o singura limba e neputintiosu si netraitoru. Acésta fusese maxsima regelat Stefanu, séu mai bine a barbatiloru de statu italiani si germani (mai virtosu din cleru), carii ilu impresura pe densulu. Altii intielegu acea maxsima cu totulu altumintrea, eara nu ca Dv. — S. Stefanu tmai desperandu ca nu va putea consolida niciodata potestatea regésca la unu poporu asia cerbicosu si nesupusu, cum a fostu celu magiaru, a determinatu a'lu amesteca cu colonii germane preste ceea ce era amestecatu din capulu locului cu slavonii. Dupa acésta maxsima apoi fogii Ungariei pe lenga ce se casatoria mereu mai totu cu femeii germane s. a., apoi si aducea necurmatu la colonii din Germania, pene candu mai in urma aplicarea aceeași politica si in Transilvania in contra secuiloru si a romaniloru *). Acum in adeveru era mai usioru a domni — prin unii preste altii. Unde cauti aici tolerantia?! Resultatele au fostu cu totulu altele, pe care lasamu ca se le judecati insive.

Dv. ve bucurati de incependa prosperitate a Principatelor romanesci, ansa numai déca politica loru va lua o direptiune buna si justa. Adica cum? Se o spunemu curatu far' a mai ascunde pisica in sacu! Romanii se nu cugete la o Daco-Romania. Vedi bine ca nu: 8 milióné romanii, fatia cu 80 milióné slavi, cu 40 milióné germani, incalecati de unu statu cum este Rusia scl. se nusi pérda mintile! Fórté multiamimu de buna invetiatura. Ve rugamu ansa ca pe nisce compatrioti sinceri, se dati totu acésta invetiatura si acelu poli-tici si diplomati, carii parola de „Daco-Romania“ o intrebue ca o momaia, iasma (Popanz) fiorósa, spre a tiené in frica pe cei din natura fricosi, si earasi ca unu minunatu pretestu (stématu), de a mai tiené pe romanii in sclavia seculara. Ci observati bine, ca acésta arma incepú a se tooi si a'si perde din lustru de mai nainte. —

Este prea adeveratu ca romanii si magiarii inainte cu 1000 ani au datu mana, ca nobilimea loru a domnitu impreuna preste tíera, ca aceeași pe poporu, magiaru si romanu, in cursulu seculiloru ilu de-gradá la starea vitelor. Cunóscemu earasi ca tirania si apasarea i se trase romanului, mai virtosu din cauza ritului relegiosu atatu in-nainte de reformatiune catu si dupa aceea; scimu prea bine, ca mai tóta nobilimea romana din Transilvania s'a magiarisatu numai de frica persecutiuniloru relegioase, intocma precum a patitu buna óra boieria mea din Bosnia, care inca a trecutu de-a-valma la islamu numai ca se'i fia mai bine. Cu tóte acestea nu puteti nega, cumca ura curatu nationala inca avú parte mare la tóte desastrele patriei nóstre. Plina e istoria, pline legile tieri de acesta ura internationala. Amu disu desastrele patriei. Déca magiarii si romanii ar fi sciutu se traiésca intre sine de es. numai in concordia, in carea traia frantiosii si nem-tii din Elvetia, oh, astadi Transilvania s'ar numera intre tierile cele mai fericite a le Europei. Scaturiginea tuturor reledor si a totalei decaderi a fostu, cumca natiunea magiara se aliase cu alte eleminte spre apasarea natiunii romane.

Se nu ve laudati cu fapta lui Georgie Rakoczi. Romanii recunoscu cumca Rakoczi lea facutu unu mare bine, ea a decretatu tradu-

*) Ne provocamu la multimea datelor istorice dintre anii 1000 pene la 1600 si mai incóce.

cerea unora carti bisericesci in limb'a romana; ei insa sciu si atata, ca numitul Príncipe ca unu protestantu fanaticu ce era, determinase a trage si pe romani cu orice pretiu la confesiunea elvetico-calvini-ana. Dvóstra eara se observati, ca acea politica a lui Rakoczi si a urmasiloru sei la domnia Ardealului privita din punctu-de-vedere nationalu magiaru a fostu fôrte gresita. Déca natiunea romana intréga ar fi priimitu in secululu 16—17-lea protestantismulu, pene astadi toti magiarii din Ardealu — afara póte de secuime — ar fi cu totulu romaniti, eara urma loru s'ar mai cunósce anca numai in unele nume magiare. Ci ati avutu norocu parte cu grecii, caroru anca le trebuia oi de mulsu si de tunsu, parte cu acea imaginatiune poetica a romanului, carea nici odata nu s'ar fi potutu indetula numai cu o relege asia rationalistica, ci totudeauna ar fi cerutu nutrementu si pentru inima si fantasia. Incolo ce'i pasa romanului: elu sia perdutu aristocrati-ia din Ardealu, din Maramuresiu si Banatu; a contopitu insa in corpulu seu nationalu pe tóte fractiunile de popora colocuítore si corelegionare, incatu astadi abia le mai descoperi urma loru in unele trasuri de fisionomia, care nu sunt romanesce. Totu asia o patia si magiarii, déca era de o relege cu romanii.

Ci se lasamu trecutul, eata o dicemu si noi, mai virtosu, ca precum sciti si Dvóstra, Transilvania anca totu nu'si are istoria sa scrisa cu destula critica, ci tocma din contra, chiaru si istoria ce 'i ese acum, este mai multu numai o maculatura. Se trecemu deadreptulu la timpulu de fatia. —

Dvóstra ve bate inima pentru formele municipale si reprezentative. Subscriemu si noi acésta dorintia, pe care o amu descoperito si senatului imperialu.

Dvóstra vedeti posibilitatea de a se recunósce chiaru nationalitatiloru unu felu de a u t o n o m i a, eara aici ve luati dupa esemplulu autonomiei relegiöse. Era bine se nu fiti trecutu din vedere: autonomia sasiloru si a croatiloru pene la a. 1851, a Banatului pene inca si sub turci, a secuiloru pene sub principii pamenteni (Comes sicularum). Despre noi nu ve indoiti, si insive spuneti, ca totudeauna amu cerutu asia ceva.

Dv. voiti se ne recunoasceti si cele mai intinse garantii pentru drepturile limbei. Atatu mai bine pentru concordia si prosperitatea publica. —

Pene aici amu fi Domnulu meu de unu acordu perfectu in tóta privintia. Si cu tóte acestea óre ce farmecu se insulle acésta ingrijare ce se vede pe fetiele nóstre si ale Dv. de cateva luni incóce? — Am observatu mai susu, ca Dv. nu ne credeti noue Datorintia catra adeveru me face ca se'ti spunu Domnulu meu, ca din mare nenorocire noi inca nu ne putemu increde cuvintelor Dv. Aici zace reulu si durerea nóstra. Mai multu decatu acésta: noi in tempulu de acuma nu damu crediementu la nimini pe fatia pamentului. Acesta e unu blastemu, recunóschemu; si totusi, oh Dumnedieule, acésta e programa nóstra pentru momentu: a nu crede la nimini. Ne-umeratele abusuri de buna nóstra credintia, miile de amagiri si desamagiri seculare au aruncatu acésta semintia fatala si o a crescutu mare. — Observati insa bine, ca noi astadi cum stamu, de si petrunsi de ne'ncredere, totusi nu mai urimu pe nimini; eara anume pe natiunea magiara nu avemu nici o cauza mai de aprópe de a o uri; densa considerata in totulu in cei 10 ani din urma nu nea datu nici o cauza de ura; preste acésta noi mai scimu se distingemu acuratu intre poporulu Dv. si intre capii de partite. Catra poporu suntemu cum ne vedeti, sinceri si prietinosi; catra capii suntemu reci, reservatori, din cauza ca nu le cunóschemu programa de locu, ni se pare ca vedemu unu ce misteriosu in urmarile loru si ca ei ar voi se ne duca pe toti catra unu scopu, carele nu póte fi alu nostru, se ne angajeze la o disputa si cértá, a carei auctóri au fostu aristocratiu si strabunii loru, eara noi nu amu luatú nici o parte la densa. —

Asia este, simtimu ca avemu trebuintia de simpatiile natiunii magiare, precum are si densa de a le nóstre; pene astadi insa nu pótemu crede, cumca magiarulu ar fi capace de a'si calca mai virtosu pe innascuta sa trufia, de a calca preste alte simpatii ale sale apuse-ne si seculare, si a preferi pe romanu. Eata acésta este ceea ce nu potemu noi crede. Datorintia cade numai pe Dv. de a ne convinge, cumca noi ratacim in credintia si in politica nóstra carea — este mai multu politica instinctului; eara ocaziune spre acésta vi s'ar da numai in o dieta transilvana. — Amu onóre s. c. l.

Zernesti, 25. Septembrie 1860.

G. B a r i ț u.

Campeni, 9. Septembrie s. tn. 1860.

Stimate Domnule Redactoru!

In acestu tempu atata interesantu pentru scirile politice romanii munteni din acestu ungiu alu tiei, ne batendusi multu capulu cu politica lumei — care in timpurile nóstre si jóca unu rolu fôrte mare — inse totusi ferinduse de imbietele adrese de fratietate ale fratiloru magiarii — cunoscundu fôrte bine parola si garantia acestora din anii

1848 si 1849, apoi machiavelismulu unui Kosuth — sperandu ca consiliarii imperiali romani, in consiliulu imperiale voru apara cu tóta energia interesele nationale in contra inamiciloru, si voru conlucra din totu spiritulu pentru deplinirea adevatelor dorintie ale poporulu romanu, — in liniste astépta vindecarea ranelor unde 'i dóre, si redicarea sarcineloru de unde 'i apasa.

Pre lenga tóte aceste stimate D. Redactoru! te potu insciintia; ca si pre la noi tendintiele unora magiarii fusera, a fraternisa cu romanii munteni de aici, spre a se constata intre noi si densii o impacinare solidare, spre care scopu se a si facutu provocatiuni verbale de catra magiarii. Noi de aceasta simpatia de catra fratii magiarii aratata fôrte ne bucuraramu; inse fara de a goli séu ridica toaste de reinfra-ritare li se a respunsu: Romanulu in campulu libertatei din Blasiu a juratu ca „amicului va fi amicu si inamiculu neamicu“, si romanulu nici odata ver sub ce evenimentu nu se va abate dela juramentulu seu. Apoi romanulu e crescinu, are relege santa, care relege chiaru in sine cuprinde porunca Mantuitorului „se'si iubésca — pre de aprópele seu ca insusi pre sine!“ Romanulu surprinsu de adeverulu aceste mare sentintie, nu numai magiarului ci fiecarui omu sa acela indigenu seu streinu, 'i dice „frate“ — pretinde inse, ca precum densulu apretiesce caracterulu, traditiunile, moralurile si limba fiecarei natiuni; asia se fie estimate si iubite aceste tóte in intielesulu deplinu si ale lui de catra altii. — Apoi asia — elu e frate si e impaciuitu cu totu omulu. Inse la o pace politica in care nu póte afla nici unu principiu sanatosu — la care magiarii se nevoiescu a ne trage, romanulu munténu nicidecatu se póte slobodii; caci densii dela Alfa pene la Omega suntu de principiu unu mare romanu publicistu, care asia dice:

„Dupa atatea neintelegeri seculare o deplina cointielegere, o impaciuire sincera, constatata, solidara a natiuneloru transilvane se póte mediuloci si inchiega séu numai in o dieta generala reprezentativa, séu nicairi in lumea larga.“ Prin urmare si noi credemu ca o impaciuire politica intre ceste doua natiuni nu se póte constata prin tornare de pahará între expresiuni „éljen a roman nemzet, éljen a magyar nemzet“, oi numai chiaru in o dieta generala reprezentativa.

Prelenga aceste tóte Dómne! cum ne place vedendu cum curgu de bine trebile oficiöse prela deregatorii in limba romana, de aceea si dicemu cu canteculu poetului „O vorbiti sciti romaneste pentru Dumnedieu,“ cace numai asia vomu dovedi ca limba romana e apta de a fi oficiala, nu precum a crediutu fratii din Maramuresu!

In septemana trecuta D. consiliariu de scóle Dr. Pavelu Vasiciu tienendu o revista asupra scóleloru comunale din acestu tienutu — petrecú si in Campeni. Pre unde calatori acestu mare barbatu, pre romanii munteni, ce 'lu astepta pre totu loculu cu tóta cordialitatea, aretandule starea cea miseraca, in care se afla acestu giuru montanu in privintia scóleloru comunale — ii indemna la redicarea asediementelor de cultura si educatiune, recomandandule pre lenga acesteá deosebi o armonia fratiasca si bunaintielegere, ca asia si numai asia vomu fi ceea ce dorimu a fi. —

(Va urma.)

Т е м і ш і о р а, 30. Августя 1860.

Cimşindşce de komşnş lipca de profesorş đimnascialş, kvalifikacij đnpş ordińczyńnea ministerialş din 24. Iulie 1846, maş mşldş bşrbacij romşnş din Bşnatş c'aş đncelocş đntre sine, a trimite spre cerchetarea kşrsxşđ filolođikş la şniversitatea din Bienu doş tinerş provşzşđ kş stşđiele rechetşe, ce c'aş şđ đşkşđ đn anşđ şkolastikş 1859/60, trimiđşndşce la şniversitatea din Bienu doş tinerş, kari şđđiele đimnasciale le aş đinidş la đimnascialş sşneriorş din Temişiorş, deşđşndş eoamenşđ de matşritate kş kalkşđ de preferińcy.

Spre a acişzra ačestorş tinerş traizşđ vieđi đn kapitala đntperşđieş, c'aş đntşnidş sşđş memorađi bşrbacij romşnş la kontrivşinđe đşnarş, konšerindş đntř'ačestş kinş điekaru đşđş đşđinđe sşđe spre komşşneru stipendiolorş, karu tperilorş trişidş đn kşrsxşđ filolođikş li c'aş anromiōđ đşđş kşndş vorş cerčeta ačestş kşrsş.

Đn anşđ şkolastikş 1859/60 kontrivşinđa maş mare pe đşđş aş konstatş din 20 fr., ear' čea maş tikş din 50 kr. v. a. şđ đn modşđ ačestş c'aş stşđşđ đn điekaru đşđş la Temişiorş 36 fr. 50 kr. v. a. ear' đn Lvovşđ 34 „ — „ „

kş totşđ 70 fr. 50 kr. v. a. karu ođşđ kontrivşidş đn zēče đşđ đāče sşđma de 750 đloriń valşđ đşđriakş.

Din ačestş banş c'aş otrşđşđ đnce nşđmaş 650 fr. v. a., đindş đnkaccarēa đstşđđ đnpedekatş prin maş mşđte kşđđē, avşđđ đncş sperandş a'đ đnkacca đn dekşrsxşđ anşđđ şkolastikş 1860/61.

Епископ Стросмајер дикъ денегъ сепатълѣ компетенца де а есплика пѣтереа де дрептѣ а конкордатълѣ; конкордатълѣ де-фиде репортълѣ конфесіонлорѣ, ши весер. катол. п'аре неміка дп конгрѣ, дѣкъ ши челелалте конфесіонлорѣ зрѣ а повіліта оменімеа ши а соліда темеліа ордінеі бѣне дп отатѣ, кѣм о фаче ачѣста рел. кат., пенгрѣ чѣса че ши статълѣ стѣ дп репортѣ маі деа-прѣне кѣ ачѣста бесерікѣ, кѣ і денѣмеште ши епископіл, архіепі-скопіл, каноніціл, професоріл, адміністрѣ фндаціоніле ши челе те-ологіче; ши дптре статѣ ши вео. кат. се маі афлѣ ши алте дп-токмірі амікабіле. О пѣсечѣне ачѣста, сѣнг каре нічі зна дпн челелалте конфесіонлорѣ нѣ ши ар плека червічеа; апоі Длѣ ар дѣрі, ка католіціл дп алте стате сѣ фѣл нѣмаі аша де ліберѣ трактатѣ, пре кѣм се трактѣзѣ протестанціл аічі. Деачі респонде Длѣ де Мочоні дп прівінца проселітізмѣл кат аша: Неміка нѣ се контраріѣзѣ маі мѣлѣ кѣ спірітѣл бес. кат. ка токма елѣ, про-селітізмѣл. Католичізмѣл ажѣтѣ, ка се дпвінгѣ адеверѣл дѣпѣ кѣпрісѣлѣ еванѣеліеі; віне чінева ла зша бесеріціл лѣі, еа нѣ і се дпкідѣ, дпсѣ ексамінезѣ мотивеле тречереі ши, неафлѣндѣсе консѣпѣторѣ кѣ леѣеа еванѣелікѣ, нѣ се прітеште німе дп сінілѣ еі; авѣселе сѣнг лѣкрѣрі партікларі ка ор ши знде, ши тотѣлѣ нѣ се потѣ дпнѣта. Кѣндѣ ар фі фостѣ де фацѣ ачѣіа, кѣрорѣ ле сѣлѣ імпѣтареа, еѣ п'аш репрѣвао. Дп зрѣтѣ ворѣеште пенгрѣ кроаді ши скіавоні, каріл ка грѣпідарі кѣ атѣеа жертѣе пенгрѣ статѣ ар меріта маі мѣлѣ консідерѣчѣне. —

Сеп. епископълѣ Машіревічѣл дпн Темішѣра претінде асе-тенеа ка ши D. de Мочоні, ка дѣпѣ кѣм се афлѣ протестанціл възѣці кѣ 95,000 ф. дп възѣтѣ, сѣ се провѣзѣтѣ ши кредіношіл лѣі де леѣеа гр. оріенталѣ, кѣче дп респондѣ де чѣі зѣче ані дпн зрѣтѣ п'аш фостѣ ажѣтаці кѣ неміка дпн челе 5—6 міліоне а ле възѣтѣлѣ кѣлѣлѣ, кѣ тѣте кѣ гр. оріенталіл дп Австріа ка ла треі міліоне аѣ конпрівітѣл чѣлѣ пѣцілѣ а 11 ор а 12 парте ла спеселе статълѣ.

Дп. de Мочоні се сішці овлегатѣ а да де недптеміѣтѣ дпнѣзѣчѣнеа фѣкѣтѣ лѣі де D. еписк. Стросмајер; елѣ п'а атісѣл, нічі а нѣмітѣл дп овоерѣчѣніле сале деспре проселітізмѣл не ні-ме; ва че е маі мѣлѣ, елѣ с'а пресерватѣ де орче дпнѣзѣчѣніл, ка кѣм ар воі а атісѣне не націоналіл сѣі ор не понімеа католікѣ ши лѣкрѣлѣ ачѣста л'а ампітілѣ нѣмаі дпн кѣзѣсѣ, кѣ і се паре а фі зпѣл рѣл де фѣрте маре дпсепѣтѣте.

С. гр. Андраші ворѣеште пенгрѣ пропѣнереа лѣі Клаш ши Сечен ши зіче, кѣ комітетѣл ар фаче віне, дѣкъ ар тіжлѣчі, ка фіекарѣ дѣрѣ се фіе дпдрепѣтѣцітѣ аші респіка доріпѣеле дптре марціпеле сале; вреа ши елѣ сѣ се шѣргѣ чѣі 95,000 пенгрѣ протестанціл, дпн възѣтѣ.

С. Магер: „Пѣсѣчѣнеа статълѣ е серіѣсѣ ши аменіцѣ кѣ перікѣлѣ; фінанѣеле пѣстрѣ сѣнг атѣтѣ де рѣіпате, дпкѣтѣ старѣа лорѣ нѣ пѣте фі маі трісѣтѣ де кѣм е; перікѣлѣлѣ батѣла зшѣ ши комітетѣлѣ а декіаратѣ дп пѣлѣкѣлѣ, кѣ о дпѣзѣпѣтѣдѣре дѣрѣторѣ нѣ се пѣте тіжлѣчі не алѣ кале, декѣтѣлѣ дѣкъ се ворѣ фаче ре-дѣрте дпн темеліо атѣтѣ дп економіа статълѣлѣ кѣтѣ ши дп ор-ганісѣчѣнеа іптернѣ а монархіеі. Аша о'а декіаратѣ ши мініст. де фінанѣл (ші тоці чѣілалці кѣ прѣшѣдінте кѣ тотѣ). — Ноі а-взрѣтѣл о пѣсѣчѣне легалѣ дп Ардеалѣ ши акѣт сѣферімілѣ вѣрѣ-тѣрі дп дрептѣлѣ пострѣ. Еѣ ши амѣ дпнѣтѣл де овлегѣтіпте а адѣче аічі ачѣстеа граваміне ши а фаче пропѣнере, ка сепатълѣ оз се пропѣнѣдѣ, кѣ о егалітате перѣфектѣ дптре протестанціл ши католіціл ши алте рѣлѣці дп Ардеалѣ сѣ девіпѣ ла валѣре. — Алѣ нѣ маі рѣтѣне дпдерѣнтѣ; е одатѣ о леѣе, о пѣсѣчѣне легалѣ, еа нѣ се пѣте штерѣе, нѣ се пѣте коколѣші; ши кѣндѣ с'ар фаче дпчѣркѣрі де а се штерѣе, зна ка ачѣста нѣ с'ар нѣтѣ фѣрѣ де чѣа маі маре стрѣнчідаре де статѣ.“ — Де ачі маі зіче, ка сѣ се пропѣнѣдіе егалітатеа перѣфектѣ а тѣтѣрорѣ протестанцілорѣ дпн Австріа ши Маі. Са сѣ се рѣѣе, ка ачѣста сѣ о рѣдѣче ла леѣе фндаменталѣ де статѣ. Кѣвіптеале дпнператълѣ: „Дрептѣ егалѣл пенгрѣ тоці“ сѣ се факѣ трѣпѣл ши не кѣмпѣлѣлѣ весерічѣскѣ. Мѣл-дѣтѣре дптрѣгѣл нѣ ва фі, пѣлѣл кѣндѣ Маіест. Са нѣ ва респіка мареле ачѣстѣл прінціпіл: „Деміпѣл егалѣл дпдрепѣтѣдѣрѣл тѣтѣрорѣл конфесіонлорѣл крѣштіне дпн Австріа.“ Кѣ тіжлѣчѣе паліатіве нѣ не маі мѣлѣзмітѣл. —

Маі ворѣеште Сечен, Хартіг, еп. Коріомічіл ши Мочоні пен-грѣ пропѣнереа лѣі Клаш ши Сечен, апоі се скѣлѣл міністрѣлѣл гр. Тѣпѣл. (Ва зрѣма.)

Cronica straina

Пе кѣндѣ се аменіцѣл статълѣ Папѣл Наполеон се депѣртѣл ла Алѣеріа дѣпѣ че вісітѣл Савадіа; еарѣ дпн кѣмпѣлѣл рѣсѣвіл-лѣл? Армата папалѣл маі тѣтѣл а кадітѣлатѣл; стрѣніл се

дѣкѣл не акасѣ; Ламорісіер кѣ кѣціва кѣлѣрѣціл фѣці ла Анкона; афѣрѣ де Анкона нічі зпѣл вѣталіонѣл папалѣл нѣ маі е. Дѣнер. Пімоданѣл а мѣртілѣ. Дѣнер. Шмід ши тоці офідіріл папалѣл прінціл се ліберарѣл кѣ кондіціоне, ка сѣ нѣ се маі лѣпте дпн контра Пі-емонѣлѣл. — О колѣнѣл папалѣл де 4000 фѣкѣл ескѣрсіонѣл дпн Анкона, фѣл дпсѣл рѣвѣтѣтѣл, ши флота дескіѣе фокѣлѣл асѣпра Ан-копѣл. Кампаніа дпн етатълѣл папалѣл дѣрѣ е ка не фіпте.

ЦЕАРА РОМЪНЕАСКЪ ши МОЛДАВІА. Бѣкѣрешті. Дпн Моніторѣлѣ дѣла 31. Авг. се чітеште:

Александрѣ Іон, кѣ тіла лѣі Дѣмпезѣл ши воінца на-ціоналѣл, Домнѣл Прінчідатѣлорѣл зпите Цѣара ромѣнеаскѣл ши Мол-давіа.

Ла тоці де фацѣл ши віиторі, сѣлѣтѣте!

Консідерѣндѣл рѣсѣнеле де економіе ши зтілітате дѣнералѣл каре реклѣтѣл дптрѣнїреа дптр'о сінгѣрѣл адміністрѣціе а іптен-дінцілорѣл ши а адміністрѣцілорѣл мілітаре дпн Прінчідатѣле-ѣніте.

Консідерѣндѣл, кѣ ачѣстѣл дптрѣнїре естѣ неапѣратѣл, пенгрѣ а се нѣтеа нѣне дпн старѣе пракікѣл, атѣтѣл леѣеа дпн 13. Маіл 1860, прівіторѣ ла адѣчереа де інстрѣкторіл мілітаріл стрѣніл ши ла фортареа де detașamente, моделѣл пенгрѣ армата ромѣлѣл кѣтѣл ши вотѣріле адѣнѣрілорѣл електіве пенгрѣ асетѣлѣіреа дпн тотѣлѣ а трѣпелорѣл дпн амѣелѣл Прінчідатѣл, ши пенгрѣ черереа де ателієрлі ши фѣврїчіл комѣне ачѣстѣл армате.

Асѣпра рапортълѣл Nr. 3244 а прѣсіденцілорѣл консілілорѣл пѣстрѣ де міністрі дпн Бѣкѣрешті ши дпн Іаші.

Дпн пѣтереа арт. 42, 43, 44 ши 45 але конвенціеі сѣвскрієл ла Парісѣл дпн 7./19. Авг. 1858.

Ам декретатѣл ши декретѣлѣл че зрѣмѣзѣл:

Артік. 1. Дпн віиторѣл амѣеле іптенденціл ши адміністрѣціл мілітаре дпн Молдова ши дпн Цѣара ромѣл., ворѣл фі дптр'анїте дптр'о сінгѣрѣл адміністрѣціе, нѣсѣл сѣл ордінеле мін. де рѣсѣвіл кѣ рѣсіденца дпн Бѣкѣрешті.

Артік. 2. Прѣсіденціл консілілорѣл пѣстрѣ дпн Молдова ши Цѣара ром. сѣнг дпсѣрчідацил кѣ адѣчереа ла дпдѣлїнїре а ачѣ-стѣл декретѣл.

Датѣл дпн Бѣкѣрешті, ла 30. Авгѣстѣл 1860.

Александрѣ Іон.

Прѣшѣдінтеле консілілѣлші міні- Прѣшѣдінтеле консілілѣлші міні- стрілорѣл дпн Цѣара ромѣл. стрілорѣл дпн Молдова.

М. Костакѣ.

М. Когѣлїчѣанѣ.

— Камера о'а дпкѣсѣл, мѣлѣе вѣне с'аш проіектатѣл, Домнѣлѣл ва порні дпн 15. к. в. ла Константінополе ши камера і вотѣсе 1 міл. л. де кѣлѣторіе.

— Ка сѣвскрієреа ла челе 5 міл. пенгрѣл дпѣзѣпѣтѣдѣреа арматеі се декѣргѣл маі кѣ сѣкѣсѣл, аѣ черѣтѣл мѣлці четѣцѣніл ав-торісарѣ ла гѣвернѣл, ка сѣ колѣкѣре ши еі. Гѣвернѣлѣл се дпвоі, ши се комѣнѣл зпѣл комітетѣл, каре лѣкрѣл спре а се рѣаліса лѣ-крѣлѣл кѣтѣл маі кѣрѣндѣл ши маі лібералїпте. —

БЪЛЕТІНЪЛЪ ОФИЦІАЛЪ.

Escriere de concursu

La gimnasiulu inferior publicu romanescu din Bra-siovu, pretura si prefectura Brasiovului, se cere unu pro-fessoru.

Salariulu anualu este 500 fiorini valuta austr., cu per-spectiva de a inainta pene la 600 si 700 fior. v. a., care se priimesce dela casierulu eforiei, pe lenga cuietantia, la finea fiecarei lune.

Pentru acestu postu de profesoru se deschide concursu pene la 25. Septembrie a. c. st v.

Dreptu aceea oricare doresce a concure pentru numi-tulu postu de profesoru, are a tramite la subscrisa eforia pe lenga petitiune timbrata cu 50 cr. v. a.

1) Atestatu, ca a absolvitu séu filosofia duja sistema vechia, séu cursulu filosoficu in universitate prescisu astadi pentru profesorii gimnasiali.

2) Atestatu de botezu, ca este de confesiunea ortodocsa, si in sfersitu

3) Atestatu de purtarea politica; si acestea pene la susu presiptulu terminu, spre a se puté asterne concurentiil la in. c. r locutiintia a tierei pentru intarire.

Brasiovu, 29. Augustu 1860.

Eforia scóleloru gimnasiale si normale romanesci din Brasiovu.

Ioan Poprazu.